

عنوان مقاله:

بررسی روش تدریس مشارکتی درس کار و فناوری بر خلاقیت دانش آموزان متوسطه اول

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه سادات میرشریفی - کارشناسی، مهندسی صنایع، قزوین، اسفروین

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر به بررسی روش تدریس مشارکتی درس کار و فناوری بر خلاقیت دانش آموزان متوسطه اول می پردازیم. خلاقیت موهبتهی الهی و همگانی است که ظهور آن مستلزم پرورش آن است. لذا مدرسه می تواند عامل موثری در رشد توانایی های خلاق کودکان و نوجوانان باشد. تاثیر محیط آموزشی بر خلاقیت از جنبه های مختلف است. شرایط فیزیکی، روابط عاطفی و اجتماعی بین افراد، زمینه های علمی و یادگیری، انگیزه کار، مدیریت و غیره. معلمان به سبب ارتباط وسیعی که با دانش آموزان دارند، بیش از سایر عوامل می توانند نقش موثری در رشد خلاقیت دانش آموزان داشته باشند. چنان که می توان گفت: معلمان نقش کلیدی در تجربه های خلاق دانش آموزان ایفا می کنند؛ برای همه ما روشن است که برنامه و روش های آموزشی ما نه تنها خلاقیت پرور نبوده بلکه با روش های غیر منطقی و قالبی هر گونه فرصت را برای ظهور این توانایی در ذهن دانش آموزان از بین برده است. در جوامع دیگر این موضوع به طور جدی بررسی شد، چنان که تورنس اعلام کرد: روشهای آموزش و پرورش فعلی از موانع جدی رشد و توسعه ی خلاقیت است. لذا بسیاری از جوامع به بازنگری جدی در نظام آموزش و پرورش خویش پرداختند. نگرش معلمان به خلاقیت، میزان شناخت آنها به موضوع و نحوه تدریس و اداره کلاس، تاثیر مستقیمی بر غنی سازی محیط کلاس برای رشد خلاقیت دانش آموز دارد. دوره خلاقیت باعث شده است که کلاس، دانش آموز محور باشد و معلم نقش راهنما پیدا کرده است و چنان که اولیای شاگردان می گویند دید فرزندانشان نسبت به اطراف و طبیعت و کلاس خیلی بهتر شد، و همه دنیا را با دید مثبت می بینند و علاقمند شده اند که مطالب بیشتری داشته باشد البته خود من هم روش کارم در مدرسه و کلاس عوض شده و سعی میکنم شخصیت دانش آموزان را زیر سوال نبرم و بیشتر با تشویق باعث پیشرفت آنها شوم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2012601>

